

Ανοιχτή επιστολή στους απολυμένους της Softex

Θάνος Τζήμερος

Του Θάνου Τζήμερου

Την Τρίτη 26/1/2016, στο Περιφερειακό Συμβούλιο Αττικής συζητήθηκε το αίτημα της Αθηναϊκής Χαρτοποιίας να επιτραπεί η ομαδική απόλυση των, πρώην πλέον, εργαζομένων της, διότι η εταιρεία κλείνει. Ευκαιρία, για τους λαϊκιστές όλων των παρατάξεων να βγάλουν ένα τζάμπα λογύδριο για την "ανάληψη εργοδοσία που πετάει στο δρόμο τόσες οικογένειες" και για "τα παιδάκια που θα ψάχνουν για φαγητό στα σκουπίδια". Και δώσ' του οι καταγγελίες του "απάνθρωπου καπιταλισμού" και οι παραιτήσεις "να γίνει διάλογος, να βρεθεί μια λύση που να ικανοποιεί και τις δύο πλευρές", "να ξανανοίξει η εταιρεία με τους εργαζομένους στο τιμόνι" και διάφορα τέτοια παραληρήματα κομματικού εφέ που θα εξαργυρωθούν σε ψήφους απελπισίας. Στον ίδιο τόνο, με διαφορετικές δόσεις λαϊκισμού, όλες οι παρατάξεις, από το ΚΚΕ μέχρι την ΧΑ.

Όταν πήρα τον λόγο και τόλμησα να πω ότι μια εταιρεία δεν είναι ούτε φιλάνθρωπη όταν προσλαμβάνει ούτε απάνθρωπη όταν απολύει, αλλά λειτουργεί για να έχει κέρδος, κι όταν δεν έχει, κλείνει, δέχθηκα ομοβροντία ύβρεων και απειλών από το σύνολο των ορφανών του Στάλιν. Ακόμα και η εκπρόσωπος της ΝΔ στηλίτευσε αυτές τις... νεοφιλελεύθερες απόψεις μου ενώ η ίδια αυτοπροσδιορίστηκε ως οπαδός του κοινωνικού φιλελευθερισμού. Σύμφωνα με τη δική της εκδοχή αυτού του όρου, οι εταιρείες έχουν ανακαλύψει ένα μαγικό κόλπο να λειτουργούν εσαεί με ζημιές σε ένα τοξικά εχθρικό περιβάλλον, για να διατηρούν "θέσεις εργασίας". Περιστό να πω ότι ήμουν ο μοναδικός περιφερειακός σύμβουλος που καταψήφισε την απαγόρευση των ομαδικών απολύσεων.

Επειδή λοιπόν, ανάμεσα στα γιούχα και τα "κάτσε κάτω ανάληψη νεοφιλελεύθερε" δεν πρόφτασα να πω όσα ήθελα, δημοσιεύω αυτή την ανοιχτή επιστολή στους απολυμένους της Softex, ελπίζοντας να έχει απομείνει ένα ψήγμα λογικής στη χώρα που γέννησε τον ορθό λόγο.

"Αγαπητέ φίλε της Softex,

Ξέρω τι είναι να βρίσκεσαι από τη μια μέρα στην άλλη χωρίς δουλειά, ειδικά στις συνθήκες που ζούμε. Στο μεγαλύτερο μέρος της ζωής μου ήμουν μισθωτός και το σοκ της απόλυσης το έχω ζήσει τρεις φορές. Πολύ περισσότερες χρειάστηκε να αλλάξω επαγγελματικό χώρο, αντικείμενο, πόλη, ακόμα και χώρα εργασίας. Καταλαβαίνω πώς αισθάνεσαι. Αλλά δεν μπορώ να σου πουλήσω ανέξοδη ευαισθησία. Θέλω να σου δείξω τον μόνο τρόπο για να ξαναβρεθείς με δουλειά στα χέρια σου. Κι αυτός δεν είναι τα ψηφίσματα συμπαράστασης, ούτε ο "απεργιακός ξεσηκωμός" στον οποίο σε καλεί το συνδικάτο σου.

Όλα τα χρόνια της κρίσης, που η παραγωγική μηχανή της χώρας ισοπεδώθηκε, έχουν βγει άπειρα ψηφίσματα συμπαράστασης, για παρόμοια "λουκέτα", από λαϊκιστές σαν τους "συναδέλφους" μου στο περιφερειακό συμβούλιο. Κι έχουν γίνει χιλιάδες "ξεσηκωμοί". Τι αποτέλεσμα είχαν; Οι επιχειρήσεις κλείνουν ή φεύγουν και εκατομμύρια άνθρωποι χάνουν τις δουλειές τους. Γιατί κλείνουν; Όχι γιατί "θέλουν να πετάξουν τους εργαζόμενους στον δρόμο." Κλείνουν γιατί δεν έχουν κέρδος. Τι περίεργο να πρέπει να εξηγείς το 2016 ότι μια επιχείρηση, είτε είναι ένα περίπτερο είτε μια πολυεθνική, πρέπει να έχει κέρδος για να λειτουργεί. Ή, έστω, να μην "μπαίνει μέσα". Ειδικά μια πολυεθνική όπως η Bolton, στην οποία ανήκει η Αθηναϊκή Χαρτοποιία, έχει χιλιάδες μετόχους σε όλον τον κόσμο που δεν θέλουν άλλο να χρηματοδοτούν τις δραστηριότητές της στην Ελλάδα. Το κάνουν γιατί μισούν την Ελλάδα; Όχι! Το κάνουν γιατί η Ελλάδα μισεί την επιχειρηματικότητα και με την υπερφορολόγηση, τη διαφθορά, τη γραφειοκρατία και την ανυπαρξία Δικαιοσύνης, οδηγεί όλες τις εταιρείες μεγάλες και μικρές σε ζημιές. Το κάνουν γιατί η Ελλάδα απέκτησε τη φήμη ενός από τα χειρότερα μέρη στον κόσμο για να επενδύσεις.

5 εκατομμύρια ευρώ τον χρόνο χάνει η Softex. 23 εκατομμύρια είναι οι συσσωρευμένες της ζημιές. Αν ήσουν μέτοχος και έπρεπε αυτά τα λεφτά να τα πληρώσεις από την τσέπη σου, θα το έκανες; Κατάλαβέ το: για να είναι ασφαλής ένας εργαζόμενος πρέπει να έχει κέρδη ο εργοδότης του. Όσο μεγαλύτερα κέρδη, τόσο πιο ασφαλής και τόσο πιο καλοπληρωμένος.

Όσα ψηφίσματα λοιπόν και να βγουν, όσοι ξεσηκωμοί και να γίνουν, η Softex έκλεισε. Δεν ξανανοίγει. Ο μόνος τρόπος για να ξαναπατήσεις επαγγελματικά στα πόδια σου είναι να ξαναβρείς δουλειά. Κι αυτό γίνεται με δύο τρόπους: να δημιουργήσεις κάποιος άλλος μια δουλειά και να σε προσλάβει ή να δημιουργήσεις εσύ μια δουλειά και να είσαι αφεντικό του εαυτού σου. Το έχεις κάνει ποτέ; Έχεις ζήσει τη φριχτή εμπειρία τού να προσπαθείς να στήσεις μια δουλειά στο ελληνικό κράτος; Δεν είναι μόνο το νομικό χάος, ο γραφειοκρατικός μααραθώνιος για το πιο απλό πράγμα, ο διεφθαρμένος υπάλληλος που θα σου ζητήσει μίζα, η φορολογία που αλλάζει κάθε δεύτερη μέρα, η ταχύτητα χελώνας με την οποία κινείται η Δημόσια Διοίκηση και απονέμεται η Δικαιοσύνη, είναι κυρίως η απαίτηση του κράτους να κάνει κουμάντο στην τσέπη σου. Δείγμα αυτής της απαίτησης είναι και το ψήφισμα της Τρίτης.

Αν άνοιγες ένα μαγαζί και το κράτος σου απαγόρευε να το κλείσεις, ακόμα κι αν είχες χασούρα, πώς θα αισθανόσουν; Αν πήγαινες καλά και προσλάμβανες υπαλλήλους, αλλά οι δουλειές αργότερα έπεφταν, και το κράτος σε διέταζε να τους κρατήσεις όλους και να τους πληρώνεις βρέξει - χιονίσει, από πού θα έβρισκες τα λεφτά; Αν ήξερες λοιπόν, ότι ξεκινώντας μια δουλειά δεν θα μπορούσες να την σταματήσεις, θα την ξεκινούσες ποτέ; Αυτό γίνεται τώρα στην Ελλάδα. Οι νόμοι που δήθεν προστατεύουν τους εργαζόμενους, στην πραγματικότητα τους οδηγούν μια ώρα αρχύτερα στην ανεργία. Πόσο προστάτευσαν τα 2 εκατομμύρια ήδη ανέργων στη χώρα; Περί λοιπόν ότι πας στα δικαστήρια. Τι θα καταφέρεις; Παίρνουν μπρος οι μηχανές με δικαστικές αποφάσεις; Το πολύ – πολύ να την αναγκάσουν να σου δώσει ένα - δυο μηνιάτικα ακόμα, χωρίς να λειτουργεί. Και μετά; Αυτό είναι που ζητάς;

Οι ίδιοι νόμοι όμως ακυρώνουν κάθε διάθεση νέας επένδυσης. Οι επιχειρήσεις ακούν "Ελλάδα" και φεύγουν τρέχοντας. Είμαστε τελευταίοι σε όλες τις παγκόσμιες εκθέσεις. Γιατί να επενδύσει κάποιος εδώ όταν χρειάζεται τη δική μου ψήφο για το τι θα κάνει με το μαγαζί του; Γιατί να έχω λόγο εγώ και κάθε περιφερειακός σύμβουλος στην παρουσία του άλλου;

Δεν έχουν ζημιές, λες, στη Softex. "Λένε ψέματα, θέλουν να φύγουν για να έχουν αλλού μεγαλύτερο κέρδος". Δεν είναι έτσι, οι ισολογισμοί δεν λένε ψέματα. Αλλά ακόμα κι έτσι να ήταν, πού βλέπεις το παράλογο; Όταν ψάχνεις κάπου να βάλεις τα λεφτά σου δεν κοιτάς, ας πούμε, ποια τράπεζα σου δίνει μεγαλύτερο επιτόκιο; Γιατί να μην κάνει το ίδιο ο μέτοχος της Bolton; Πόσο φόρο πληρώνουμε στην Ελλάδα θα ρωτήσει; 70%! Πόσο στη Βουλγαρία, στην Τουρκία, στη Ρουμανία; 10%! Τα μαζεύουμε και φεύγουμε! Κι εσύ το ίδιο δεν θα έκανες;

Το ψήφισμα της Περιφέρειας, (από συμβούλους κυρίως δημόσιους υπάλληλους που παίρνουν δύο μέρες άδεια για να είναι ένα τρίωρο εκεί και να σου πουλάν τα ψεύτικα τα λόγια τα μεγάλα) είναι σαν τον δολοφόνο που συμπαραστέκεται στο πένθος της οικογένειας του θύματός του. Γιατί όλα τα χρόνια της μεταπολίτευσης ο αριστεριστικός κρατισμός, μπλε, πράσινος ή κόκκινος, πυροβολούσε την επιχειρηματικότητα. Και εξόντωνε τις θέσεις εργασίας. Καμία εταιρεία δεν θέλει να απολύει. Γιατί αυτό σημαίνει ότι πέφτουν οι δουλειές. Αλλά αν δεν έχει την ευχέρεια να το κάνει όταν στριμώχνεται, δεν θα μπορέσει να ξαναπροσλάβει όταν ανακάμψει. Όσο κι αν σου ακούγεται παράξενο, η απελευθέρωση των απολύσεων θα απελευθερώσει και τις προσλήψεις.

Αν θες να βοηθήσεις τον εαυτό σου και τα παιδιά σου, προσπάθησε, παρά την απελπισία και την απόγνωση που σε κυριεύουν, να δεις καθαρά. Θα αναγνωρίσεις αμέσως στο πρόσωπο όσων σου πουλάνε συμπαράσταση, τον πραγματικό ένοχο της τραγωδίας της Softex και κάθε εταιρείας που έβαλε λουκέτο ή πήρε τα μπογαλάκια της κι έφυγε. Γιατί οι φόροι που πληρώνει η εταιρεία σου είναι λεφτά που βγαίνουν από τη δική σου τσέπη για να μουν στις τσέπες των φίλων, των κουμπάρων, των κολλητών του κομματικού πελατειακού συστήματος και των 50άρηδων συνταξιούχων του Δημοσίου και των ΔΕΚΟ. Αν ήθελε το σύστημα να μη χάσεις τη δουλειά σου θα μείωνε τους φόρους. Αλλά θα έπρεπε ταυτόχρονα να μειώσει τους μισθούς και τις συντάξεις στα "δικά του παιδιά". Χάνεις τη δουλειά σου, για να συντηρούνται (για πόσο ακόμα;) από φόρους συνταξιούχοι των 2000, των 3000, των 4000 ευρώ τον μήνα που παίρνουν μέχρι και 10 συντάξεις ο καθένας. Σου τα είπε κανένας αυτά; Σου είπε ας πούμε ότι ένας απλός υπάλληλος στη ΔΕΠΑ (Δημόσια Επιχείρηση Αερίου) έπαιρνε, μέχρι το 2010, 99.745 ευρώ τον χρόνο; Εσύ πόσα έπαιρνες στη Softex;

Αν θες να βοηθήσεις τα παιδιά σου κατέβα στους δρόμους ζητώντας μικρότερη φορολογία, μικρότερο κράτος, πληροφορική παντού, σταθερή νομοθεσία, διαφάνεια, ελεύθερη αγορά, ελεύθερες εργασιακές σχέσεις. Γιατί μόνο έτσι θα ανοίξουν οι δουλειές στη χώρα. Μόνο έτσι θα βρεις δουλειά στα σίγουρα. Μόνο έτσι θα αυξάνεται ο μισθός σου. Όσο αργά να γίνει αυτό, στην αγορά θα επικρατεί νεκρική σιγή που θα την διακόπτουν μόνο ήχοι από λουκέτα και υστερικές τσιρίδες των οπαδών της ιδεολογίας που εξαθλίωσε τον μισό κόσμο και έστειλε τα παιδιά του να πλένουν σκάλες ή να εκπορνεύονται στην Ψωροκώσταινα. Δεν το θες. Και δεν σου αξίζει.

Μην καταδέχεσαι να σε κοροϊδεύουν οι κρατιστές. Μη φέρνεις νερό στον μύλο των λαϊκιστών. Γιατί εσένα αλέθει. Οι "συμπαραστάτες" της Τρίτης ποντάρουν στην εξαθλίωσή σου για να αυξήσουν την κομματική τους πελατεία και να περνούν, κι αυτοί και τα σόγια τους, ζωή χαρισάμενη με τα βουλευτικά τους προνόμια. Σε χρησιμοποιούν. Και σε κοροϊδεύουν κατάμουτρα.

Η μόνη διέξοδος και η δική σου και της χώρας είναι η ανάπτυξη, η δημιουργία. Με κρατιστές και σταλινικούς δεν πρόκειται να γίνει ποτέ.

Κράτα την αυτή την επιστολή. Σε λίγο καιρό θα διαπιστώσεις ότι η μοναδική ψήφος στο Περιφερειακό Συμβούλιο που προάσπιζε πραγματικά το συμφέρον σου ήταν η δική μου.

* Ο Θάνος Τζήμερος είναι πρόεδρος του κόμματος "Δημιουργία, ξανά!" και περιφερειακός σύμβουλος Αττικής.

Πηγή: www.antibaro.gr/